

Instanța de fond: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
Judecător: Nicolae Șova
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Mariana Anton
Ana Panov
Iurie Cotruță

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Dumitru Mardari și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Pelivan Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pelivan Oleg împotriva SA „Franzeluța” privind anularea ordinului și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 prin care apelul declarat de Pelivan Oleg a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18decembrie 2013,

A C O N S T A T A T :

La 22 august 2013 Pelivan Oleg a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva SA „Franzeluța” privind anularea ordinului și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08 iulie 2009 a fost angajat la Fabrica de pâine nr. 3 în calitate de completător-mărfuri în baza contractului de muncă nr.93-01-06/262 din 07 iulie 2009 și conform ordinului nr. 128-p din 06 iulie 2009 și a demisionat la 14 noiembrie 2012 în baza ordinului nr. 53-p din 14 noiembrie 2012.

Susține reclamanta că, pe întreaga perioadă de activitate și-a onorat obligațiunile de serviciu conștiincios și în termenii stabiliți, munca prestată fiind de calitate înaltă,

încălcări ale disciplinei de muncă nu au fost atestate, iar conducerea subdiviziunii efectua regulat inventarierea bunurilor primite în gestiune de către subdiviziune și permanent reprezentanții administrației erau la curent cu starea lucrurilor la acest capitol.

A mai indicat reclamantul că, după demisionarea din funcție a Olgăi Latîcevscaia, care a activat în funcția de șef serviciul expediție, comisia de inventariere a depistat un neajuns de navete „Euro” în sumă de 37769,42 lei, lucru care până la acel moment nu se făcea, iar casarea navetelor în conformitate cu normativele în vigoare nu se realiza.

Reclamantul a menționat că, după depunerea explicațiilor referitoare la prejudiciul cauzat i s-a cerut depunerea unei cereri privind transferul în funcția de completator mărfuri, deși se afla în concediu medical, iar despre transfer a aflat la 14 noiembrie 2012, când și-a primit carnetul de muncă, dată la care i-a fost adus la cunoștință și ordinul nr.494 din 13.11.2012 privind reținerea din salariu a sumei de 5420,27 lei, pe care îl consideră ilegal și nefondat, deoarece aceste pierderi sunt în conformitate cu art.334 alin.(2) Codul muncii.

Consideră reclamantul că, fiind inexplicabil faptul că din 25 de colaboratori ai subdiviziunii, doar 8 au fost enumerați în ordinul contestat.

Solicită reclamantul anularea ca ilegal pct. 1 al ordinului nr. 494 din 13 noiembrie 2012 cu efectele juridice aferente. Încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18 decembrie 2013 acțiunea înaintată de Pelivan Oleg împotriva SA „Franzeluța” privind anularea ordinului și încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, apelul declarat de Pelivan Oleg a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 18decembrie 2013.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 01 iulie 2014, Pelivan Oleg a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, a indicat că, atît decizia instanței de apel, cît și hotărîrea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuiază expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit..

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 06 iunie 2014, iar recursul a fost declarat la 01 iulie 2014.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 CPC, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

Referința înaintată de SA “Franzeluța”, la cererea de recurs declarată de Pelivan Oleg, a parvenit în adresa Curții Supreme de Justiție la 09 septembrie 2014.

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Pelivan Oleg, este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios

Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Pelivan Oleg, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Pelivan Oleg, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Vera Macinskaia